

tant skal afgive Erklæring over Saaneansøgningerne, hans Indstilling derom kritiseres af Direktøren, og Direktionen kan efter Omstændighederne endogsaa give Repræsentanten en Reprimande. Repræsentanten er altsaa for saa vidt Direktionens underordnede, men naar Repræsentanterne samles til det aarlige Møde, ere de Direktionens overordnede, det er dem, der vælge Direktionen, de kunne eventuelt suspendere den, de decidere Regnskabet, og derved øver Repræsentantskabet altsaa en ret betydelig Indflydelse. Det er et uheldigt Forhold, og det har navnlig den Betydning, at man meget vanskelig kan finde Repræsentanter, som i lige Grad egne sig til disse to Hovedarter af Virksomhed, som Repræsentanterne have. Den ene, som gaar ud paa at bedømme Panterne, udkræver særlig Indsigt i Bøderingen, Bedømmelsen af Panter, og dertil skal der Folk, der tillige have Tid nok og lyst til at være til rede, naar som helst det skal være, for at kunne gøre Rejser, under Tiden flere Mil for at undersøge Ejendomme og afgive Erklæringer. Paa den anden Side have Repræsentanterne den meget vigtige Funktion at være med til at tage Bestemmelse om de afgørende Punkter i en Kreditforenings Vedelse og i Spørgsmaal om den hele Administration, det skal være Folk, som ere særlig inde i alt, hvad der hører med til paa rette Maade at føre en stor Administration igennem. Man tilfigter i den ny Kreditforening at stille dette Forhold anderledes, man ønsker ikke at have en saadan Sammenblanding af Funktioner, som i sig selv ere temmelig uførenelige. Man ønsker at have et Repræsentantskab, som netop skal være med i den egentlige Administration, som skal være med til at tage Bestemmelse og som er særlig skiftet til at tage Bestemmelse, om den Retning, i hvilken Ledelsen skal foregaa, og de praktiske Spørgsmaal, som i den Henseende kunne opstaa, men som derimod ikke skal med til i noget Tilfælde at have en Direktionen underordnet Stilling til at afgive Erklæring. Det nødvendige i saa Henseende vil man tilvejebringe paa anden Maade, nemlig derved, at Direktionen, som ikke er i Stand til at undersøge hvert Pant, selv udnævner Folk, hvis særlige Opgave og Hverv det bliver at undersøge Ejendomme og gøre Indstilling derom. Man antager, at det vil være et

betydeligt Fremskridt og en stor Forbedring frem for de nuværende Forhold.

Endelig skal jeg nævne, at Statutterne gaa ud paa at affasse Generalforsamlingerne. Disse Generalforsamlinger i de store Kreditforeninger ere jo temmelig paradokse. Det er en forunderlig Ting, at man skal have Generalforsamlinger, som ganske vist i Reglen holdes paa et af de centrale Steder, men dog saaledes, at en stor Del af Medlemmerne ere saa langt fjernede derafra, at de ikke kunne indlade sig paa at komme til Stede ved Generalforsamlingerne. Saaledes bliver det dem, som ere nærboende — for Kreditforeninger, der omfatte København og Øerne, vil det være Københavnerne — der i Almindelighed og som Regel ville kunne dominere det hele. Men det er ikke nok med, at man saaledes har Banskeliighed ved at gøre sin Ret som Medlem gældende paa Generalforsamlingen; men der er det meget besynderligere og urigtigere, som ligger dertil, at man efter at have indført Serieinstitutionen i alle Kreditforeninger lader alle Medlemmer uden Hensyn til, hvilken Serie de tilhøre, stemme over et hvilket som helst Spørgsmaal, selv om det kun angaar en enkelt Serie; men det er saa urigtigt, som det kan være. Hvis man vil se rigtig paa Forholdene, er det at have en Kreditforening med f. Eks. 5 Serier det samme som at sige, at man har 5 særskilte Interessentskaber i Personunionen med en fælles Direktion og fælles Repræsentantskab. I Virkeligheden kunne Interessenterne være saa overordentlig forskellige, at der ikke bør være Spørgsmaal om at lade alle Serier stemme under et. Der kan ikke blot være forskellige Interesser, men endog modstridende Interesser. Dog kan det være, at Majoriteten kan være der, hvor Interessen er borte. Jeg skal nævne det store vigtige Spørgsmaal om Konverteringen. Der var det saaledes, at der var Tale om at konvertere 3 forskellige Serier — der var egentlig Tale om 4 i Østifternes Kreditforening. Men den femte Serie, om hvilken der ikke kunde være Tale om, at dens Obligationer kunde konverteres, havde lige saa mange Medlemmer som alle de andre tilsammen. Maaget altsaa Konverteringsspørgsmaalet var dem ganske ligegyldigt og uvedkommende, vilde den ved deres Afstemning paa Generalforsamlingen